

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie skazanego **K.K.**
w przedmiocie wznowienia postępowania
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 1 kwietnia 2026 r.,
wniosku SSN W.W. o wyłączenie od rozpoznania sprawy
o sygn. akt III KO 243/25
na podstawie art. 42 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego W.W. od udziału w
rozpoznaniu sprawy o sygn. akt III KO 243/25.**

UZASADNIENIE

W dniu 11 lutego 2026 r. SSN W.W., powołując się na przepisy art. 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k., złożył wniosek o wyłączenie go „*od udziału w sprawie III KO 243/25 (rozpoznanie wniosku skazanego K.K. – sygnalizacji z urzędu – o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 lutego 2025 r., sygn. II AKa 339/24)*”. Wnioskodawca w części motywacyjnej podał, że jako sędzia sprawozdawca brał udział w rozpoznaniu kasacji obrońcy jednego ze skazanych (A.G.) od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 lutego 2025 r., sygn. akt II AKa 339/24, którym utrzymano w mocy wyrok sądu pierwszej instancji także w zakresie skazanego K.K.

Postępowanie kasacyjne w tej sprawie zakończyło się wydaniem przez Sąd Najwyższy wyroku w dniu 28 stycznia 2026 r., którym uchylono ww. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 lutego 2025 r. *„w zaskarżonym zakresie (w odniesieniu do A.G.)”*. SSN W.W. wskazał, że powyższa okoliczność *„może powodować w odbiorze zewnętrznym wątpliwości, o których mowa w art. 42 § 1 k.p.k., bowiem biorąc udział w składzie Sądu Najwyższego rozpoznającym kasację skazanego A.G., przedmiotem oceny Sądu była także kwestia ewentualnego wystąpienia w sprawie bezwzględnych przyczyn odwoławczych, co z kolei jest przedmiotem wniosku K.K. o wznowienie postępowania”*.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało uznać za zasadny.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k., *„[s]ędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie”*. Wyjaśnić przy tym trzeba, iż oceny zaistnienia przesłanek wskazanych w ww. przepisie należy dokonywać każdorazowo w kontekście uwarunkowań konkretnego przypadku. Jak zaś wynika z realiów sprawy dotyczącej skazanego K.K., SSN W.W. zasiadał w składzie Sądu Najwyższego, który rozpoznał kasację innego współskazanego w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 lutego 2025 r. (sygn. akt II AKa 339/24). Choć powodem wydania przez Sąd Najwyższy rozstrzygnięcia kasatoryjnego było naruszenie standardu kontroli odwoławczej (zob. uzasadnienie wyroku SN z dnia 28 stycznia 2026 r., III KK 428/25), to jednak na gruncie przedmiotowej sprawy sędzia wnioskujący (wówczas jako członek składu orzekającego) wyraził już swoją ocenę prawną na temat możliwego wystąpienia uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. (badanych przez sąd kasacyjny z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia) – a tej właśnie problematyki dotyczy pismo skazanego K.K., zarejestrowane w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt III KO 243/25.

W tym stanie rzeczy podzielić należy stanowisko, że przy rozpoznawaniu zasadności rzeczowego pisma K.K. w Sądzie Najwyższym z udziałem SSN W.W., mogą zaistnieć w odbiorze społecznym (u postronnego, obiektywnego

obserwatora) wątpliwości w zakresie bezstronności tego sędziego przy powtórnym rozpoznawaniu tej samej kwestii w sprawie zakończonej tym samym wyrokiem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, zasadnym było wyłączenie SSN W.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt III KO 243/25.

[WB]

[a.ł.]